

شاید در شأن زندگی طلبگی من نباشد

شهید شیخ فضل الله محلاتی به عدالت عشق می‌ورزید و از تبعیض بیزار بود. هیچ‌گاه از مقام و موقعیت اجتماعی خود سوءاستفاده نکرد؛ زیرا مقام را برای خدمت به اسلام می‌خواست، نه برای رفاه و راحتی خود و بستگان خود. ایشان در زندگی خود، با کمال تعهد و تقید به دستورات دینی عمل می‌کرد و بدین‌گونه در خانواده و جامعه مبلغ عملی مکتب بود. زهد و ساده‌زیستی همراه با معاداندیشی ایشان سبب شد که در وصیت‌نامه خویش چنین بنویسد:

«یک‌پنجم کل دارایی مرا به حضرت امام بدهید؛ زیرا خوف آن دارم که این مقدار که به دست آورده‌ام، در شأن زندگی طلبگی من نباشد و فردا در آستان عدل الهی باید پاسخگو باشم».

